

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XII. Magdalena septies n diem rapitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

ELEGIA XII.

MAGDALENA *septies in diem*
rapitur.

DICITE IÔ: Notas Amor ecce recurrit ad
artes,

Et tritas toties atterit vsque fides.

Plectra lyræque sonant, vox adsonat æmula
plectris:

Ore canora, fluit aura canora manu.

Magdalis hac aurâ veteres hinc excitat ignes,

Concipit inde novos: saucia vtrisque flagrat.

Rursus ouans Diuam blandæ dulcedine linguæ,

Rursus iô dolci pectine mulcet Amor.

Rursus & arguto chorus aliger increpat ictu,

Attenuatque manu lenè tremente chelyn.

Tollitur, & nescit, arcano Magdala raptu;

Et propius spectat nescia Diua Deum:

Deliciasque nouas casti prælibat Amoris,

Quas olim supero spes vouet alma toro.

Rursus & aliferæ choreæ sacer ille choragus

Sollicitat resonas ad sua plectra fides.

Rursus & astrigerum meditata Maria trium-
phum,

Inuchitur rapidis clara per astra rotis.

Rursus ouans liquidis demulcet vocibus auras,

Et vocale breui pollice radit ebur.

Rursus & ætherias se mens euibrat in auras:

Quæ benè rapta semel, sæpius apta rapi est.

Quoties supero nunc Magdalis ardua regno

Mi I E S V geminat, immemor ipsa sui?

Blan-

Blanda mei IESV carpit mihi flamma medullas,
 Inque vicem flammis carpitur ille meis.
 Vna duas animas animam fax conflat in vnam;
 Et fors vna duos iungit, & vnus Amor.
 O ego! quàm dulces concordi è lumine flam-
 mas!

Quas ô delicias! gaudia quanta lego!
 Felicem Superi, felicem sidera plaudunt,
 Felicem luteâ quisquis inhæret humo.
 Cui datur ab IESV sibi cor de corde pacisci,
 Cor vnum è gemino quò sibi corde legat.
 Sit modus hîc tandem, qui finiat orgia Diuûm;
 Sed quis inexhausti finis Amoris erit?
 Rursus ouans plectris, & ouans vocalibus auris,
 Depectit resonas turba canora fides:
 Rursus & vt carmen reparabile fluxit in aures,
 Magdalis ætheriis euolat alta plagis:
 Donec iò toties alterna recurat Olympo,
 Altra quot erroneus clarus Olympus habet.
 Errantes imitata globos septemque triones,
 Quot lyra Thressa fides ad sua plectra tulit;
 Et quot Iesseidæ lyra fudit eburna canores,
 Dum septem reparat hora diurna preces;
 Denique quot IESVS dedit aspirâ in cæde
 cruores,
 Quotque pari lacrymas mater in imbre
 dedit;
 Tot numeris quoque Magdaleas chelys eru-
 dit aures,
 Totque choros agitat Magdalis apra rapi.
 Et verò rapitur, superisque eludit in aulis,
 Et sola fulua terit, quæ modò culmen erant.
 Qualis

Qualis iô hîc bibulis venis illapfa voluptas,
 Quamq̃ue fluunt dulces ima per offa faces!

ELEGIA XIII.

Dulcedo raptus MAGDALEI.

EXSVL humi patrio legas suspiria Cælo;
 Ardua legantem vota secundat Amor.
 Quantagemis, totam volucres te mutat in alas:
 Iam cor aligerum Magdala tota volas.
 Libera in ætherias sese mens explicat auras;
 Hîc legis effuso munera mille sinu.
 O te felicem! fortunatissima Diuûm,
 Quæ luteam stadio cælite vertis humum!
 Nunc piget è terris Cæli ardua templa tueri:
 Mens super alta volat sidera, terra vale.
 Terra fugit, fugit vnda maris, fugit imbrifer
 aër:
 Stat modò par puncto, quod priûs orbis erat.
 Iam Lunæ Venerisq̃ue globos, Solisq̃ue, Io-
 uisq̃ue,
 Saturniq̃ue rotas, Mercurijq̃ue premis.
 Et tandem ingrederis vastis spartiantia tectis
 Atria, pennigeris atria digna choris.
 O Cælum! ô Diui! ô aurata monilia stellæ!
 O lyræ! & ô festis plectra marita lyris!
 O vbi mens? ô delicia! ô quæ gaudia Diuûm!
 O & deliciis orgia mista tuis!
 Hîc tibi cor toto perfundit copia cornu,
 Hîc implent auidum gaudia larga sinum.
 Occupat hîc vigilem somno sine somnus amo-
 rem,

Otia-